

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Σ' αυτό το τεύχος σημαντικό μέρος της ώλης καταλαμβάνει ένα εκτεταμένο κείμενο του Δημήτρη Δεληρολάνη για τις διεθνείς διαδρομές και διασυνδέσεις της ελληνικής χώντας. Για την προσπάθεια εξαγωγής της αντ-«επανάστασης» στην γειτονική Ιταλία και για την πορεία μας ιστορίας που συνεχίζεται μέσω άλλων δρόμων και καναλιών μέχρι τις μέρες μας. Τα συμπεράσματα, είναι εξόχως αποκαλυπτικά και δικαιώνουν, κατά τη γνώμη μας, την δίχρονη συστηματική έρευνα του συνεργάτη μας.

Σημαντικές πτυχές της παραμέτρου Τουρκία-ελληνοτουρκικές σχέσεις - Κουρδικό και ζητήματα της ευρύτερης περιοχής της Ν.Α. λεχάντης της Μεσογείου, θίγουν τα κείμενα των Μάριου Ευρυβιάδη, Λουκά Αξελού και Σταύρου Λυγερού.

Τις σημαντικές επιπτώσεις που έχει για την ευρύτερη περιοχή ο άξονας Τουρκίας-Ισραήλ παρουσιάζει το συστηματικό και τεκμηριωμένο κείμενο του Μάριου Ευρυβιάδη, αποκαλύπτοντας, ταυτόχρονα, το ουσιαστικό έλλειψμα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής στο να παρακολουθεί και να παρεμβαίνει στις εξελίξεις.

Την κατάσταση της σημερινής Τουρκίας, ως πολυεθνικής, πολυγλωσσικής και πολυθρησκευτικής πραγματικότητας, σαράντα περίπου εθνικών ομάδων, παρουσιάζει ο Λουκάς Αξελός, αποκαλύπτοντας την πραγματικότητα του τουρκικού κράτους ως κατασκευασμένης ρατσιστικής κρατικής οντότητας, συγχροτημένης βίαια από τα πάνω ερήμην του μισού σχεδόν πληθυσμού που κατοικεί από χιλιετίες στα ιστορικά εδάφη της Μ. Ασίας.

Τέλος ο Σταύρος Λυγερός θέτει ξανά επί τάπητος δύο πολύ σημαντικά ζητήματα. Αυτό των S-300 σε συνδυασμό και με την υπόθεση Οτσαλάν.

Θλίψη, πίκρα και οργή προκαλεί η ελλαδική στάση απέναντι στους αδελφούς Κυπρίους, αλλά και η στάση πολλών εξ αυτών, που για άλλη μια φορά αναδεικνύει τον υψηλό βαθμό εθελοδουλείας και την τραγική επανεπιβεβαίωση της αξεπέραστης φιγούρας του Χατζηαβάτη ως κατ' εξακολούθησιν κατευναστή του Βεληγκέκα και στο σύγχρονο πολιτικό θέατρο σκιών.

Αν όμως, ο Ρήγας, ο Κολοκοτρώνης, ο Καραϊσκάκης, ο Αυξεντίου, οι Σουλιώτισσες, αλλά και ο Θεόφιλος Γεωργιάδης, αποτελούν πρότυπα που οι ελληνικές πολιτικές ηγεσίες και μεγάλο τμήμα του πληθυσμού, κάνουν το παν για να ξεχαστούν, αυτό δεν εμποδίζει άλλους ιστορικούς λαούς της περιοχής και άξιες ηγεσίες να τους εγκολπωθούν αυτοπυρπολούμενοι για τα ιδανικά τους στην Μόσχα, την Ρώμη ή την Λευκωσία.

Τα Τετράδια έχουν απόλυτα επικείνει στην άποψη για το αδιαπραγμάτευτο του δικαιώματος στην αυτοδιάθεση. Και δεν πρόκειται - φυσικά - να αποστούν

τώρα από την θεμελιακή τους αυτή αντίληψη, παρ' όλες τις δυσκολίες.

Το 1982, όταν οι Κούρδοι και το Κουρδιστάν ήταν κυριολεκτικά εκτός ορίζοντος όλων των ελληνικών πολιτικών σχηματισμών, εμείς και ένας μονοψήφιος αριθμός ατόμων, θέσαμε ανοικτά το ζήτημα αυτό με το άρθρο του *Mehmet Mardinli*, Τουρκικό Κουρδιστάν και Ν.Α.Τ.Ο. και εξακολουθήσαμε συστηματικά να το θέτουμε μέχρι και σήμερα που όλοι(;) το αντιμετωπίζουν, τάχα μου, ως αυτονόητο.

Ενδεικτικά αναφέρουμε δύο χαρακτηριστικά κείμενα του *George Schwarcz*, Κούρδοι: 'Ενα έθνος που δεν πρέπει να υπάρχει (1985) και Πολιτικές δολοφονίες στην Ευρώπη και τα ίχνη που οδηγούν στο ΡΚΚ (1987) και την συνέντευξη Το κεμαλικό κράτος δεν έχει μέλλον (1994) που έδωσε στον συνεργάτη μας Σταύρο Λυγερό ο επιφανής Κούρδος γηγέτης Γκανί Γιλμάζ, λίγο πρωτού συλληφθεί, και η οποία επανεπιβεβαίωνε την πάγια άποψή μας ότι το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω, ο ιστορικός λαός των Καρδούχων του Ξενοφώντα θα βρει αργά ή γρήγορα την θέση του στους χάρτες της περιοχής.

Πτυχές του λυκαυγούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θίγει τώρα, στην περίοδο του λυκόφωτος ο Γιώργος Παπαγιαννόπουλος, ενώ μια στημαντική πλευρά της δράσης του Παύλου Αργυριάδη παρουσιάζει ο Θεόδωρος Μπενάκης, αναδεικνύοντας όπως και σε προηγούμενα τεύχη του περιοδικού, μιαν άλλη, τελείως διαφορετική, όψη του σοσιαλιστικού μας κινήματος σε μια περίοδο που ο μεταπρατικός τριτοδιεθνισμός δεν αποτελούσε την κυριαρχή του εκδοχή.

Η ύλη ολοκληρώνεται με το ενδιαφέρον κείμενο του Γιώργου Τσουρβάκα, ιδιαιτέρως αποκαλυπτικό της θλιβερής πραγματικότητας κυριαρχίας του εικονικού στο πραγματικό.

Την χρονιά αυτή τα Τετράδια συμπληρώνουν την δεύτερη δεκαετία κυκλοφορίας τους και είναι φυσικό να βρίσκονται σε μια πορεία κριτικής επανεξέτασης της όλης τους διαδρομής.

Τα Τετράδια ως κατ' εξοχήν α-δέσποτο περιοδικό πολιτικής παιδείας, στηρίχθηκαν και στηρίζονται αποκλειστικά στην ηθική και υλική συμπαράσταση των συνεργατών, φίλων και αναγνωστών τους. Γράψτε μας την γνώμη σας, υποδείξτε μας λάθη και παραλήψεις που έχετε εντοπίσει, υποδείξτε μας αλλαγές, στείλτε τα κείμενά σας, ανανεώστε την συνδρομή σας και γράψτε και άλλους συνδρομητές: με δύο λόγια βοηθήστε μας να υπάρχουμε σαν μια δική σας φωνή που υπερασπίζεται, χωρίς ταλαντεύσεις, το δικαίωμα στον αυτοκαθορισμό και την αυτοδιάθεση.

ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ